

- menlignet med enstavelsesordet *han*, bør de kun vælges når andre formuleringer er umulige.
- c) formulering med pluralis og derfor med henvisning ved hjælp af ordet *de*: denne udtryksmåde er f. eks. valgt i næringsloven (lov nr. 212 af 8. juni 1966), § 3: Personer har ret til at få næringsbrev, når de . . .
Hvor en sådan formulering er mulig, kan den stærkt tilrådes.
- d) *denne*: forekommer f. eks. i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, § 1 (også i forslaget til ny lov).
Hvor denne udtryksmåde er mulig, kan den anbefales.
- e) substantiver som *parten*, *personen*: da disse ord er tungere end enstavelsesordet *han*, står man sig sikkert ved kun sjældent at vælge disse udtryksmåder.
- f) abstrakte, upersonlige formuleringer: infinitiv (f. eks. vidende om at være blevet udsat for smitte, i stedet for: vidende om, at han er blevet udsat for smitte) passiv (f. eks. den, der bemyndiges dertil, i stedet for: den, han bemyndiger dertil)
verbalsubstantiv (f. eks. det tidspunkt, til hvilket afskedigelse på grund af alder skulle være sket, i stedet for: det tidspunkt, til hvilket han skulle være afskediget på grund af alder)
andre upersonlige formuleringer (f. eks. når der ikke har foreligget samtykke til forlovelsen, i stedet for: når han ikke har haft samtykke til forlovelsen).
Foruden at flere af disse formuleringer gør teksten mindre klar end når *han* bruges (idet der kan være tvivl om hvem der skal bemyndige, have samtykke osv.), gør de tekstens sprog tungere. I en udtalelse af 21. marts 1966 til Justitsministeriets Lovtidende-udvalg har Dansk Sprognævn derfor frarådet overdreven brug af infinitiv, passiv, abstrakte substantiver m. m., og nævnets arbejdsudvalg finder at man kun i meget sjældne tilfælde bør vælge en af disse udtryksmåder hvor man ønsker at undgå den kønsneutrale brug af *han*.

Det lader sig ikke nægte at udskiftning af *han* nu og da kan bevirke en vis tyngende

omstændighed. Efter udvalgets opfattelse er ulemperne herved dog mindre end de ulemper som er forbundet med hidtidig praksis.

Alvorligere vil det være hvis udskiftning af *han* medfører fortolkningstvív. Udvalget mener dog at en ændring af praksis kun bør få konsekvenser for de bestemmelser der direkte tager sigte på at regulere forhold hvor en sexusforskel er relevant. I det forelagte lovforslags § 27, stk. 3, synes det således ikke påkrævet at ændre det *han* som viser tilbage til *justitsministeren*.

Herefter tillader Dansk Sprognævns arbejdsudvalg sig at foreslå at følgende omformuleringer i forslaget til lov om ægteskabs indgåelse og opløsning bliver overvejet:

§ 7, stk. 2 (eller hvis hans erklæring ikke kan indhentes . . .): eller hvis der ikke kan fremskaffes en erklæring fra den pågældende . . .

§ 28, stk. 1, nr. 1-3 (hvis han . . .): hvis denne . . .

§ 28, stk. 1, nr. 4 (hvis han blev forledt til at indgå ægteskabet ved, at han af den anden ægtefælle gennem falske oplysninger eller svigagtig fortielse af sandheden blev vildledt om, hvem den anden er, eller om sådanne omstændigheder ved dennes tidligere liv, der med fuld føje ville have afholdt ham fra at indgå ægteskabet . . .): hvis denne blev forledt til at indgå ægteskabet ved af den anden ægtefælle at være blevet vildledt gennem falske oplysninger eller svigagtig fortielse af sandheden om, hvem den anden er, eller om sådanne omstændigheder ved dennes tidligere liv, der med fuld føje ville have afholdt den, som kræver omstødelsen, fra at indgå ægteskabet . . .

§ 34, stk. 2 (omstændigheder, som ville give ham ret til at kræve skilsmisse.): omstændigheder, som ville give den pågældende ret til at kræve skilsmisse.

§ 39 (der er gået 3 år siden, han sidst vides at have været i live.): der er gået 3 år siden, denne sidst vides at have været i live.

§ 42, stk. 2 (at ægtefællen er blevet vidende om, at han er blevet udsat for smitte . . .): at ægtefællen er blevet vidende om at være blevet udsat for smitte . . .

§ 43, stk. 1 (En ægtefælle har ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle har